కొన్ని సంఘటనల వెనుక కూడా అంతర్లీనంగా ఒక క్రమం ఉండవచ్చు"

"నాకు ఒక్కముక్క కూడా అర్థమవ్వలేదండీ.."

"వంద సంవత్సరాల తర్వాత అంటే 2113లో చంద్రగ్రహణం ఎప్పుడు ఏర్పడుతుందో ఇప్పుడు చెప్పగలవా?"

"ఆహా! ఇంకో వెయ్యేళ్ల తరువాత వచ్చే గ్రహణం గురించి కూడా చెప్పవచ్చు"

"మరి ఈ రోజు మధ్యాహ్నం సికింద్రాబాద్ నుండి బయలుదేరిన రైలు విజయవాడ సరిగ్గా ఏ సమయానికి చేరుతుందో చెప్పగలవా?"

"అదెలా చెప్తాం?"

"ఏం? ఆ రైలు ఎంత వేగంగా వెళ్తుందో తెలుసు. దూరం తెలుసు. మరి లెక్క కట్టి చెప్పటానికి ఏమిటి బాధ?"

"లెక్కల్లో చెప్పవచ్చేమో! నిజ జీవితంలో ఎన్నో అవాంతరాలు రావచ్చు. ఇపుడు ప్రతిపక్షాలు మొదలు పెట్టిన ఉద్యమం ఏ రైల్ రోకో గానో పరిణమిస్తే అసలు రైలు విజయవాడకు చేరకపోవచ్చు కూడా"

అటూ ఇటూ చూసిన సహదేవుడికి ఒక కుళాయిలో నుండి కారుతున్న నీటి చుక్కలు కనిపించాయి. "అందులో నుండి కిందకు పడుతున్న నీటి చుక్కలను గమనించు. ఒక నీటి చుక్క కింద పడిన రెండు సెకన్లకు మరొక చుక్క పడుతుందనుకో! భౌతిక శాస్త్ర సూత్రాలను ఉపయోగించి సరిగ్గా తరువాత చుక్క ఎపుడు పడుతుందో చెప్పగలవా?"

"ఏమో..."

"చెప్పలేవు, సరే! అది కూడా వదిలెయ్! పిల్లలు ఆడుకునే మామూలు క్యారమ్ బోర్డ్ తీసుకో! అందులో స్ట్రైకర్‌ని బోర్డుకు ఒక పక్కన కొడితే అది అక్కడ నుండి మరొక అంచుకు, మరొక అంచుకు తగిలి చివరకు ఎక్కడో.. ఇంకో మూల ఉన్న కాయిన్‌కు తగలటం చూశావా?"

"నేను అలా కొట్టలేను. కానీ, వేరే ఆటగాళ్ళు కొడుతుంటే చూశాను"

"అలా కొట్టిన వ్యక్తిని మరలా అదే షాట్ కొట్టి ఆ ఫీట్ రిపీట్ చెయ్యమంటే చెయ్యగలడా?"

"అనుమానమే!..."

"ఎందుకు?"

"అతని చేతులు వణకవచ్చు. కొట్టే వేగంలో తేడా రావచ్చు. ఏదైనా జరగవచ్చు"

"అదే ముందు నేను చెప్పింది. అదే కేవొస్ థియరీ. భవిష్యత్తులో ఇలా జరగవచ్చని నువు ఊహించుకుంటున్న సంఘటనలు నిజం కాకపోవచ్చు. ఎక్కడదాకానో ఎందుకు.. ఎంత సైన్సు పరంగా అభివృద్ధి చెందినా, రేపు ఉదయం ఆకాశంలో మబ్బులు ఉంటాయో, లేదో కచ్చితంగా చెప్పగలరా? రాబోయే భూకంపాలు, సునామీలు ఎందుకు, ఎప్పుడు వస్తాయో ఊహించలేక పోతున్నారే! ఎందుకంటావ్?" అని ఆగి, ఆదిత్య నుండి ఏ సమాధానమూ రాకపోవటంతో తనే కొనసాగించాడు. "ఈ సృష్టిలో క్రమబద్ధత ఉంది. భూమి సూర్యుని చుట్టూ యుగయుగాలుగా అదే వేగంతో, అదే దిశలో, అదే కోణంలో తిరుగుతూనే ఉంది. అలానే మిగిలిన గ్రహాలు కూడా! ఏది దారి తప్పినా విలయం సంభవించవచ్చు. కానీ అలా జరగదు. కారణం క్రమబద్ధత. కానీ ఆ క్రమబద్ధత ఈ భూమి మీద ఉన్న జీవం మధ్య కనపడదు. ముందే చెప్పుకున్నాం! పంచభూతాలు భౌతిక శాస్త్ర సూత్రాలకు లొంగవని. అదే పంచభూతాలతో నిండి ఉన్న జీవం ఎవరి అదుపాజ్ఞలకూ లొంగదు. ఇప్పుడు ఇక్కడ కనిపించే మొక్క రేపటికి మరింత ఎదగవచ్చు. లేదూ.. ఏ మేకకో ఆహారం కావచ్చు.

మనిషి అవసరాలకు అంతరించిపోయి ఉండవచ్చు. రుతుపవనాల వంటి ప్రకృతి సంబంధిత ఘటనలు ఎవరి అదుపాజ్ఞల్లోనూ ఉండవు. పంటలు, మొక్కలు, కీటకాలు, జంతువుల చర్యలయినా అంతే! ఎవరూ నియంత్రించలేరు. అంతదాకా ఎందుకు నీ పిల్లలు కూడా నువ్వు ఊహించినట్లు ప్రవర్తించరు. అదే సృష్టి వైచిత్రి. అదే జీవన వైవిధ్యం. ఏ మనిషీ మరో మనిషిలా పుట్టడు. ఎవరి ప్రత్యేకత వారిదే! ఎవరి సామర్థ్యం వారిదే! అందరికీ ఉన్న ముడిసరుకు ఒకటే- శరీరం, మేధస్సు. వాటిని ఎవరు ఎలా ఉపయోగించుకుంటారన్నది వారి వారి తత్వాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది" సుదీర్ఘ వివరణ ఇచ్చాడు సహదేవుడు.

"దానికీ, నేను మనుషులందరికీ నిజమయిన సమానత్వం ఇవ్వమనటానికీ సంబంధం ఏమిటి? "

"ఇంకా అర్థం కాలేదా? ప్రాణమున్న జీవిని ఎవరూ అదుపులో పెట్టలేరు. నువ్వనుకున్నట్లు ప్రతి జీవినీ దేవుడు కంట్రోల్ చెయ్యడు. ఆ జీవి చేసే ప్రతి చర్యా ముందే రాసి పెట్టి ఉంటుందనేది ఒట్టి మాటే! ఎవరి కర్మలకు వారే బాధ్యులు. దాన్నే దేవుడు భగవద్గీతలో స్పష్టంగా చెప్పాడు. అన్ని జీవుల చర్యలను ఆయనే నియంత్రించేటట్లయితే సృష్టి, స్థితి, లయలకు బాధ్యత వహించి ధర్మాన్ని నిలబెట్టటానికి భూమి మీద స్వయంగా అవతరించవలసిన అవసరం లేదు"

"అలా అవతరించి మాత్రం దేవుడు ఈ భూమి మీద ఏమి మార్పు తేగలిగాడు? "

"మార్పు తెచ్చే బాధ్యత దేవుడిది కాదు. మార్పు తెచ్చుకునే బాధ్యత మనిషిదే! నువు జీవించటానికి ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుంటావు. ఇల్లు ఇవ్వటం వరకే ఇంటి యజమాని బాధ్యత. ఆ ఇంటిని ఎంత సౌకర్యవంతంగా తీర్చిదిద్దుకుంటావన్నది నీ అభిరుచి, సామర్థ్యంపై ఆధారపడి ఉంటుంది"

"అలా అయినా నా వాదన సరయినదే! ఏదీ దేవుడి అదుపులో లేనపుడు ఇక ఆయన్ని పూజించటం ఎందుకు? "

నవ్వాడు సహదేవుడు. "ఈ మాట కూడా దేవుడు ముందే చెప్పాడు- నా వాదనతో నిన్ను ఒప్పించటం కష్టం.. అని"

"ఐనా ఏరి కోరి మిమ్మల్ని పంపింది మీరు సాధించగలరనేగా! ప్రయత్నించండి" అన్నాడు ఆదిత్య.

"అంత అవసరం నాకు లేదు. ప్రయత్నించి నిన్ను మార్చవలసిన అగత్యం అసలే లేదు. సృష్టిలో మనిషిని మిగిలిన జంతువుల నుండి వేరు చేసేది విచక్షణా జ్ఞానం. అసలు దేవుడున్నాడా, లేడా అన్న ఆలోచన రావటమే మనిషి విచక్షణా సామర్థ్యానికి గుర్తు. మరే జీవికీ లేనిదీ, మనిషికి ఉన్నదీ అదే!" చెప్పాడు సహదేవుడు.

"దేవుడు ఇచ్చిన విచక్షణ ఆయనకే వ్యతిరేకంగా ఉపయోగపడటం వింత కదూ!" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు ఆదిత్య.

"ఒక్క అణుబాంబుతో లక్షలాది ప్రాణాలు తీయవచ్చు. అదే అణుశక్తితో కోట్లాది ప్రజల జీవనస్థాయిని పెంచవచ్చు. శక్తిని ఎలా వినియోగించుకోవాల

న్నది విచక్షణ తప్పు, దేవుడ్ని పూజించాలా లేదా అన్నది ఆలోచించటం కాదు. నువు పూజిస్తున్నావా లేదా అని రిజిస్టర్ పెట్టి నోట్ చేసుకునే తీరిక ఆయనకు లేదు"

"మరి ఆయన మనిషి నుండి ఏమి ఆశిస్తున్నాడు? "

"ఇంత అద్భుతంగా నిన్ను సృష్టించటం నీకు ఆ దేవుడిచ్చిన బహుమతి. ఈ జీవనాన్ని ఎంత అద్భుతంగా ముగిస్తావన్నది దేవుడికి నువ్విచ్చే బహుమతి. అంతకంటే నీ నుండి ఆయన ఏమీ ఆశించడు"

ఆ మాటల్ని అర్థం చేసుకోవటానికి అన్నట్లు ఆదిత్య కాసేపు మౌనంగా ఉన్నాడు.

అతని ఆలోచనలను చెదరగొడ్తూ సహదేవుడు చెప్పాడు. "మనం మొదలు పెట్టిన పని మరచిపోయాము. నీ స్నేహితుడికి సహాయం చెయ్యటానికి ఎంతమందిని నష్టపరిచావో చూశాం కదా! కనీసం అతనయినా సంతోషంగా ఉన్నాడేమో చూద్దామా? "

"అతనేమీ నా స్నేహితుడు కాదు" మొహం చిరాగ్గా పెట్టి అని, "సరే! పదండి.." అన్నాడు ఆదిత్య.

★ ★ ★

నారిగాడు అనబడే నారాయణ ఇప్పుడు మంచి బట్టలు కట్టుకుని జుట్టు కత్తిరించుకుని ఫ్రెష్‌గా తయారయ్యాడు. ఆహార్యం బాగుండటంతో ఈసారి హోటల్ లోపలకు వెళ్ళి, టేబుల్ ముందు కూర్చున్నా ఎవరూ అభ్యంతర పెట్టలేదు. అదే ఇంతకుముందు రోజుల్లో అయితే డబ్బులు ఇస్తున్నా ఇతన్ని అంటరాని వ్యక్తిలా ట్రీట్ చేస్తూ లోపలకు రానిచ్చేవారు కాదు.

ఆలోచనల మధ్య అతని భోజనం పూర్తయింది.

కడుపునిండా భోం చేసేటప్పటికి నిద్ర ముంచుకువస్తోంది. పూర్వపు రోజుల్లో అయితే ఎప్పుడయినా, ఎక్కడయినా, ఎండయినా, వానయినా ఎక్కడపడితే అక్కడ పడుకుని నిద్రపోయేవాడు. ఇపుడు నడుముకు ఉన్న నోట్ల కట్ట బరువు అతన్ని ఆ పని చెయ్యనివ్వటంలేదు.

మిగిలిన అన్ని అవసరాలకంటే తల దాచుకోవటానికి ఒక నీడ అత్యంత అవసరం అనిపిస్తోంది. తన దగ్గర డబ్బుండవచ్చు. కానీ, ఇప్పటికిప్పుడు ఇల్లు కావాలంటే ఎక్కడ దొరుకుతుంది?

అప్పుడు అతనికి గుర్తుకు వచ్చాడు కుంటి వీరయ్య. అతనిది తమ అందరికంటే కాస్త భిన్నమయిన స్టైల్. అడుక్కుంటాడే కానీ, వచ్చిన డబ్బులు దురలవాట్లకి తగలెయ్యడు. పగలంతా ఎక్కడ తిరిగినా రాత్రికి ఇంటికి చేరతాడు. అవును! అతనికి ఒక ఇల్లంటూ ఉంది. అతన్ని పట్టుకుంటే తనకీ తలదాచుకోవటానికి నీడ ఏర్పాటు చేయవచ్చు.

ఆ ఆలోచన రాగానే పార్కులోకి దారి తీశాడు నారాయణ. మధ్యాహ్నం పూట అడుక్కునే వాళ్ళందరూ విశ్రాంతి కోసం అక్కడకే చేరతారు.

అతను ఊహించినట్లే కొంతమంది చెట్ల నీడన పడుకుని కనిపించారు. వడివడిగా వారి దిక్కుకు నడిచాడు నారాయణ. అక్కడ కుంటి వీరయ్య కనపడలేదు. కానీ తనకు బాగా తెలిసిన శీను కనిపించాడు.

"ఏంట్రా శీనూ? ఏంటి సంగతులు? " అంటూ పలుకరించాడు నారాయణ.

శీను అదిరిపడి పలుకరించిన వ్యక్తి వైపు చూశాడు. అప్పటివరకూ తన దగ్గరకు నడుచుకుంటూ వచ్చిన వ్యక్తి నారాయణ అని అతను అనుకోలేదు. ఇప్పుడయినా అతని స్వరాన్ని బట్టి తప్ప మనిషిని తరచి తరచి చూసినా అతనిలో తనకు తెలిసిన నారిగాడు కనిపించటంలేదు.

"ఈ వేషం ఏంట్రా? " ఆశ్చర్యం వెలిబు

చ్చుతూ అడిగాడు శీను.

ఆ గుంపులోనే ఉన్న రంగి.. శీను, నారాయణ మధ్య జరుగుతున్న మాటలను బట్టి నారాయణని గుర్తుపట్టి వారి దగ్గరకు వచ్చింది.

"ఏంటి రంగీ ఈడెవరో గుర్తుపట్టావా? " పరీక్ష పెట్టాడు శీను.

ఆ మాటలు పట్టించుకోకుండా నారాయణని తదేకంగా చూసింది రంగి. 'అబ్బ! ఎంత బాగా తయారయ్యాడో! సినిమా ఈరోలాగా ఉన్నాడు' అనుకున్న ఆమె నారాయణ మీద నుండి చూపులు తిప్పుకోలేకపోతోంది.

"సరేగానీ! వీరయ్య ఏడైనా కనిపించాడేట్రా? " శీనుని అడిగాడు నారాయణ.

"కనపడలేదే! అయినా వాడితో నీకు పనేంటి? " ఎదురు ప్రశ్నించాడు శీను.

నారాయణ ఏమీ మాట్లాడలేదు. అసహనంగా ఉంది. నీట్‌గా తయారవ్వందే సభ్య సమాజం వారిలో ఒకడిగా చేర్చుకోవటానికి అంగీకరించదు. అలా అని వారు కోరుకున్నట్లు మారాలని ప్రయత్నిస్తే, అంత శుభ్రంగా ఉన్న వ్యక్తిని ఒకప్పటి పాత సహచరులే వింతగా చూస్తున్నారు.

"సరేగానీ ఈ ఏషం ఏమిటి? ఇంక అడుక్కోవా? " రంగి అడిగింది.

ఎటూ కాకుండా తల తిప్పాడు నారాయణ.

"నన్ను కూడా నీతో తీసుకుపోతావా? " ఆశగా అడిగింది రంగి.

నిన్నటిదాకా రంగి సాహచర్యం కోసం పోటీపడ్డ వారిలో నారిగాడూ ఒకడు. కానీ ఇప్పుడు తన దగ్గరకు వచ్చి తననొక హీరోలాగా చూస్తున్న రంగి అతనికి ఆకర్షణీయంగా కనపడటంలేదు. పైగా ఆమె అత్యుత్సాహం దురాశలా అనిపిస్తోంది.

అందుకే, "నిన్ను తీసుకుపోవటానికి నేనెక్కడికి పోతున్నాను? " విసుగ్గా అంటూ పక్కకి నడిచాడు నారాయణ.

అయితే రంగి అతన్ని వదల్లేదు. ఆమెకు నారిగాడు అందివచ్చిన అవకాశంలా కనిపిస్తున్నాడు. ఎలాగోలా తన జీవితాన్ని వీడితో ముడిపెట్టుకోగలిగితే ఇక ముందు ముందు దేని గురించీ ఆలోచించే అవసరం రాదని అనిపిస్తోంది. పైగా వాడు నిన్నటి దాకా తన పొందుకోసం పరితపించినవాడు. తనకు దగ్గరవటానికి ప్రయత్నించాడు కూడా! అందుకే రంగి అతన్ని వదల్లేదు. అతని వెంటబడుతూ "ఈ బట్టలకి, ఏసానికీ ఎంత కర్సయ్యిందేటి? అంత డబ్బు నీకేడిది? " అని రెట్టించింది.

అసలే చిరాగ్గా ఉంది నారాయణకి. దానికి తోడు ఈ రంగి గోల ఒకటి.

"ఏటి మాట్లాడవూ? " భుజం మీద చెయ్యి వేస్తూ మరలా అడిగింది రంగి.

అంతే నారాయణ సహనం నశించింది. చిరాకంతా చేతుల్లో చూపిస్తూ ఆమెను తన నుండి దూరంగా తోసేశాడు. "ఇదుగో! నా ఎనక పడమాకు. నీ దారి నీది. నా దారి నాది" అంటూ వేగంగా అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయాడు.

వెళ్ళిపోతున్న నారాయణని కసిగా చూస్తూ ఉండిపోయింది రంగి.

అక్కడ నుండి దూరంగా నడిచిన నారాయణ మరొక రెండు మూడు చోట్ల కను